

מסורת הש"ס

(א) קדושין ה. (ב) נכנסת... (ג) טעם... (ד) ע"ש... (ה) ע"ש... (ו) ע"ש... (ז) ע"ש... (ח) ע"ש... (ט) ע"ש... (י) ע"ש... (יא) ע"ש... (יב) ע"ש... (יג) ע"ש... (יד) ע"ש... (טו) ע"ש... (טז) ע"ש... (יז) ע"ש... (יח) ע"ש... (יט) ע"ש... (כ) ע"ש... (כא) ע"ש... (כב) ע"ש... (כג) ע"ש... (כד) ע"ש... (כה) ע"ש... (כו) ע"ש... (כז) ע"ש... (כח) ע"ש... (כט) ע"ש... (ל) ע"ש...

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצאין את בעניו כי מצא ספר יצרות דבר והבנה לה ספר יצרות ונתן בידה ושלחה מביתה וברבים כד ר

נפחת רבינו יודנה

בן רבינו נתן (א) נכ"י כמות כהנה היה הלשון פירוש כהנה מיר לרבינו יודנה כד נתן ויל' (א"ש) ניר אבי הלשון (חמישים): (ב) אשם: (ג) נזק נזק פסח: (ד) אשם: (ה) אשם: (ו) אשם: (ז) אשם: (ח) אשם: (ט) אשם: (י) אשם: (יא) אשם: (יב) אשם: (יג) אשם: (יד) אשם: (טו) אשם: (טז) אשם: (יז) אשם: (יח) אשם: (יט) אשם: (כ) אשם: (כא) אשם: (כב) אשם: (כג) אשם: (כד) אשם: (כה) אשם: (כו) אשם: (כז) אשם: (כח) אשם: (כט) אשם: (ל) אשם:

הנהרות הב"ח

(א) ר"ש ד"ה כל מיני וכו' לכן אומות כן משום: (ב) ל"ל ומיהא ד' משום: (ג) נזק מנה אקרא וכו' (ד) נזק מנה אקרא וכו' (ה) נזק מנה אקרא וכו' (ו) נזק מנה אקרא וכו' (ז) נזק מנה אקרא וכו' (ח) נזק מנה אקרא וכו' (ט) נזק מנה אקרא וכו' (י) נזק מנה אקרא וכו' (יא) נזק מנה אקרא וכו' (יב) נזק מנה אקרא וכו' (יג) נזק מנה אקרא וכו' (יד) נזק מנה אקרא וכו' (טו) נזק מנה אקרא וכו' (טז) נזק מנה אקרא וכו' (יז) נזק מנה אקרא וכו' (יח) נזק מנה אקרא וכו' (יט) נזק מנה אקרא וכו' (כ) נזק מנה אקרא וכו' (כא) נזק מנה אקרא וכו' (כב) נזק מנה אקרא וכו' (כג) נזק מנה אקרא וכו' (כד) נזק מנה אקרא וכו' (כה) נזק מנה אקרא וכו' (כו) נזק מנה אקרא וכו' (כז) נזק מנה אקרא וכו' (כח) נזק מנה אקרא וכו' (כט) נזק מנה אקרא וכו' (ל) נזק מנה אקרא וכו':

גליון הש"ס

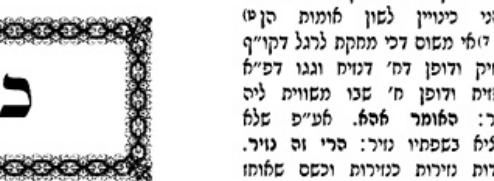
בספר ש"ס הגדול... (א) כלל... (ב) כלל... (ג) כלל... (ד) כלל... (ה) כלל... (ו) כלל... (ז) כלל... (ח) כלל... (ט) כלל... (י) כלל... (יא) כלל... (יב) כלל... (יג) כלל... (יד) כלל... (טו) כלל... (טז) כלל... (יז) כלל... (יח) כלל... (יט) כלל... (כ) כלל... (כא) כלל... (כב) כלל... (כג) כלל... (כד) כלל... (כה) כלל... (כו) כלל... (כז) כלל... (כח) כלל... (כט) כלל... (ל) כלל...

מוסף רש"י

ארא. כלל... (א) כלל... (ב) כלל... (ג) כלל... (ד) כלל... (ה) כלל... (ו) כלל... (ז) כלל... (ח) כלל... (ט) כלל... (י) כלל... (יא) כלל... (יב) כלל... (יג) כלל... (יד) כלל... (טו) כלל... (טז) כלל... (יז) כלל... (יח) כלל... (יט) כלל... (כ) כלל... (כא) כלל... (כב) כלל... (כג) כלל... (כד) כלל... (כה) כלל... (כו) כלל... (כז) כלל... (כח) כלל... (כט) כלל... (ל) כלל...

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

כל כנויי נזירות כנויות. כל המקבל עליו נזירות כחיותו לשון שצדו לכן חכמים הניק הוא נזיר כמו י"א אמר הריני נזיר. ואלו הן כנויי נזירות: (א) נזיר נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הן ואית דלמרי דהני כנוייין לשון אומות הן (ב) ד"ה משום דכי מחתק לרגל דק"ף נזירות דזוין דזוין ונגו דפ"א דפזיה ודופן ח' שבו משויות ליה נזיר: האומר אהא. אע"פ שלא הוליא בשפתיו נזיר: הרי זה נזיר. לידות נזירות כנויות וכשם שאומות לרשע צבית די של כלי ומגביה את הכלי עצמו כך זה כיון דלמרי אהא (א) או שאמר אהא נאה הרי זה נזיר. וטעמא דכולה דמתניין מפרש בגמרא: (ב) מ"ט טני נזיר. דמאי איריא מלי דזיר כסדר נשים: תנא אקרא קאי וכו'. וזבין הוא דהוה ליה למיתביה לגמרי כוטה אללא אידי דתנא כהנא דעיקר דעיקר כסדר נשים (א) ומנא ליה פרק המדיר? תנא ליה נדרים לגמרי כהנא והכי תנא נזיר דמסמין ליה קרא לנדור נדר נזיר וכו'. והכי תנא כוטה דלמרי מר כל הרואה ליה קרא לנדור נדר נזיר מן היין (א) טעמא דלמריין כוטה (דף ג.) כתי הרבה ין עושה כו': פסח כנוייין. דקתני כל כנויי נזירות כנויות: ומפרש ידום. האומר אהא: סנא מהסוה דסליק כו'. אורחא דתנא דמריין דסליק מתחיל לפרושי כרישא דמתניין כו': אללא לעולם טני הכהן (א) וכו' כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

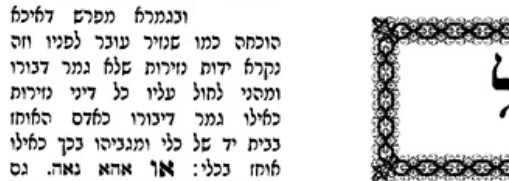

כנויי נזירות כנויות: האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נאה נזיר: נזיק נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הניק הוא נזיר כמו י"א אמר הריני נזיר. ואלו הן כנויי נזירות: (א) נזיר נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הן ואית דלמרי דהני כנוייין לשון אומות הן (ב) ד"ה משום דכי מחתק לרגל דק"ף נזירות דזוין דזוין ונגו דפ"א דפזיה ודופן ח' שבו משויות ליה נזיר: האומר אהא. אע"פ שלא הוליא בשפתיו נזיר: הרי זה נזיר. לידות נזירות כנויות וכשם שאומות לרשע צבית די של כלי ומגביה את הכלי עצמו כך זה כיון דלמרי אהא (א) או שאמר אהא נאה הרי זה נזיר. וטעמא דכולה דמתניין מפרש בגמרא: (ב) מ"ט טני נזיר. דמאי איריא מלי דזיר כסדר נשים: תנא אקרא קאי וכו'. וזבין הוא דהוה ליה למיתביה לגמרי כוטה אללא אידי דתנא כהנא דעיקר דעיקר כסדר נשים (א) ומנא ליה פרק המדיר? תנא ליה נדרים לגמרי כהנא והכי תנא נזיר דמסמין ליה קרא לנדור נדר נזיר וכו'. והכי תנא כוטה דלמרי מר כל הרואה ליה קרא לנדור נדר נזיר מן היין (א) טעמא דלמריין כוטה (דף ג.) כתי הרבה ין עושה כו': פסח כנוייין. דקתני כל כנויי נזירות כנויות: ומפרש ידום. האומר אהא: סנא מהסוה דסליק כו'. אורחא דתנא דמריין דסליק מתחיל לפרושי כרישא דמתניין כו': אללא לעולם טני הכהן (א) וכו' כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

קונס ואית וכו' לך יבא קרבן על ידי לשון שצדו חכמים הן קמימי חולין צעורה ויש לומר כיון דמתחילין לנדור לשון וידע עשאר זה כדו חכמים לנדור כהן קבלה גמורה היא כאלו אמר בלשון הכתוב כמורה (א) והרי"ר יחזאל פירש דרי"ל לאו לענין קרבן עשאר אללא לענין חלוקת דלקי אש עבר על נזירותו שקבל בלשון שצדו חכמים: האומר הריני כהן. בגמרא מוקי לה דזיר עובר לפניו ונגופיה לא איצטרך דהא מרשא שמעין אפילו כי לא אמר אללא אהא וזיר עובר לפניו דהוי נזיר אללא לזיוקא איצטרך טעמא דלמרי כהה הא האומר הריני אפילו נזיר עובר לפניו * לא מהני דעמי משום אהא כהה מן הארץ כי לא קיים כהה: הרי"ר פירש דהריני כהן כהה ליה לאו דיות נזירות כהנה דלעיל כן ליתנייהו לעיל כהה דלמרי דדבורי אללא שלא פירש להדיא אלוניו ופניו הוא דלמרי כהה דיוצאה משמע דנזירות כהנה דלומר כי אית ליה לשונות דפסיה כדקאמר בגמרא: (א) טעמא תני נזיר. פירוש כסדר נשים (ב) כסדר קדשים הוה ליה למיתביה שהוה הלכות קרבנות ומשני תנא אקרא קאי והיה אש וגו' מי גרס לה לעצירה יין כלומר מי גרס לה שזינתה יין הלך (א) מני אומה דמתכחא כסדר נשים: וקאמר כל הרואה כוטה בקלקולה זיר עצמו מן היין. פיוס הדרכ שאמר תהלה מי גרס לעצירה יין כלומר וכוון הוא שמשמך עצמה מן היין אללא לא כדנדר ושוב מוסיף לומר שכל הרואה כוטה בקלקולה זיר עצמו מן היין כנוי ולכן שנה נזיר כנוי שגם הוא הנועל נדק דלמ"א כוטה (דף ג.) כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

כל כנויי נזירות כנויות. כל המקבל עליו נזירות כחיותו לשון שצדו לכן חכמים הניק הוא נזיר כמו י"א אמר הריני נזיר. ואלו הן כנויי נזירות: (א) נזיר נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הן ואית דלמרי דהני כנוייין לשון אומות הן (ב) ד"ה משום דכי מחתק לרגל דק"ף נזירות דזוין דזוין ונגו דפ"א דפזיה ודופן ח' שבו משויות ליה נזיר: האומר אהא. אע"פ שלא הוליא בשפתיו נזיר: הרי זה נזיר. לידות נזירות כנויות וכשם שאומות לרשע צבית די של כלי ומגביה את הכלי עצמו כך זה כיון דלמרי אהא (א) או שאמר אהא נאה הרי זה נזיר. וטעמא דכולה דמתניין מפרש בגמרא: (ב) מ"ט טני נזיר. דמאי איריא מלי דזיר כסדר נשים: תנא אקרא קאי וכו'. וזבין הוא דהוה ליה למיתביה לגמרי כוטה אללא אידי דתנא כהנא דעיקר דעיקר כסדר נשים (א) ומנא ליה פרק המדיר? תנא ליה נדרים לגמרי כהנא והכי תנא נזיר דמסמין ליה קרא לנדור נדר נזיר וכו'. והכי תנא כוטה דלמרי מר כל הרואה ליה קרא לנדור נדר נזיר מן היין (א) טעמא דלמריין כוטה (דף ג.) כתי הרבה ין עושה כו': פסח כנוייין. דקתני כל כנויי נזירות כנויות: ומפרש ידום. האומר אהא: סנא מהסוה דסליק כו'. אורחא דתנא דמריין דסליק מתחיל לפרושי כרישא דמתניין כו': אללא לעולם טני הכהן (א) וכו' כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

כנויי נזירות כנויות: האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נאה נזיר: נזיק נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הניק הוא נזיר כמו י"א אמר הריני נזיר. ואלו הן כנויי נזירות: (א) נזיר נזח פויה מי שאמר הריני נזיר או שאמר הריני נזח או פויה הרי הוא נזיר משום הלין טעמי אית דלמרי לשון שצדו לכן חכמים הן ואית דלמרי דהני כנוייין לשון אומות הן (ב) ד"ה משום דכי מחתק לרגל דק"ף נזירות דזוין דזוין ונגו דפ"א דפזיה ודופן ח' שבו משויות ליה נזיר: האומר אהא. אע"פ שלא הוליא בשפתיו נזיר: הרי זה נזיר. לידות נזירות כנויות וכשם שאומות לרשע צבית די של כלי ומגביה את הכלי עצמו כך זה כיון דלמרי אהא (א) או שאמר אהא נאה הרי זה נזיר. וטעמא דכולה דמתניין מפרש בגמרא: (ב) מ"ט טני נזיר. דמאי איריא מלי דזיר כסדר נשים: תנא אקרא קאי וכו'. וזבין הוא דהוה ליה למיתביה לגמרי כוטה אללא אידי דתנא כהנא דעיקר דעיקר כסדר נשים (א) ומנא ליה פרק המדיר? תנא ליה נדרים לגמרי כהנא והכי תנא נזיר דמסמין ליה קרא לנדור נדר נזיר וכו'. והכי תנא כוטה דלמרי מר כל הרואה ליה קרא לנדור נדר נזיר מן היין (א) טעמא דלמריין כוטה (דף ג.) כתי הרבה ין עושה כו': פסח כנוייין. דקתני כל כנויי נזירות כנויות: ומפרש ידום. האומר אהא: סנא מהסוה דסליק כו'. אורחא דתנא דמריין דסליק מתחיל לפרושי כרישא דמתניין כו': אללא לעולם טני הכהן (א) וכו' כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

קונס ואית וכו' לך יבא קרבן על ידי לשון שצדו חכמים הן קמימי חולין צעורה ויש לומר כיון דמתחילין לנדור לשון וידע עשאר זה כדו חכמים לנדור כהן קבלה גמורה היא כאלו אמר בלשון הכתוב כמורה (א) והרי"ר יחזאל פירש דרי"ל לאו לענין קרבן עשאר אללא לענין חלוקת דלקי אש עבר על נזירותו שקבל בלשון שצדו חכמים: האומר הריני כהן. בגמרא מוקי לה דזיר עובר לפניו ונגופיה לא איצטרך דהא מרשא שמעין אפילו כי לא אמר אללא אהא וזיר עובר לפניו דהוי נזיר אללא לזיוקא איצטרך טעמא דלמרי כהה הא האומר הריני אפילו נזיר עובר לפניו * לא מהני דעמי משום אהא כהה מן הארץ כי לא קיים כהה: הרי"ר פירש דהריני כהן כהה ליה לאו דיות נזירות כהנה דלעיל כן ליתנייהו לעיל כהה דלמרי דדבורי אללא שלא פירש להדיא אלוניו ופניו הוא דלמרי כהה דיוצאה משמע דנזירות כהנה דלומר כי אית ליה לשונות דפסיה כדקאמר בגמרא: (א) טעמא תני נזיר. פירוש כסדר נשים (ב) כסדר קדשים הוה ליה למיתביה שהוה הלכות קרבנות ומשני תנא אקרא קאי והיה אש וגו' מי גרס לה לעצירה יין כלומר מי גרס לה שזינתה יין הלך (א) מני אומה דמתכחא כסדר נשים: וקאמר כל הרואה כוטה בקלקולה זיר עצמו מן היין. פיוס הדרכ שאמר תהלה מי גרס לעצירה יין כלומר וכוון הוא שמשמך עצמה מן היין אללא לא כדנדר ושוב מוסיף לומר שכל הרואה כוטה בקלקולה זיר עצמו מן היין כנוי ולכן שנה נזיר כנוי שגם הוא הנועל נדק דלמ"א כוטה (דף ג.) כהנה יוצאה איסורא אידי דהנה הוא דלמרי שאסור לגמרי לנאח (ב) דלמריין אללא הוא איני חיבי (ג) כדבר שאינו ראוי לה הלך קלישא איסורא ולהכי מפרש היתירא כרישא: וכו'

עין משפט

א א מ"י פ"א מהל... (א) מ"י פ"א מהל... (ב) מ"י פ"א מהל... (ג) מ"י פ"א מהל... (ד) מ"י פ"א מהל... (ה) מ"י פ"א מהל... (ו) מ"י פ"א מהל... (ז) מ"י פ"א מהל... (ח) מ"י פ"א מהל... (ט) מ"י פ"א מהל... (י) מ"י פ"א מהל... (יא) מ"י פ"א מהל... (יב) מ"י פ"א מהל... (יג) מ"י פ"א מהל... (יד) מ"י פ"א מהל... (טו) מ"י פ"א מהל... (טז) מ"י פ"א מהל... (יז) מ"י פ"א מהל... (יח) מ"י פ"א מהל... (יט) מ"י פ"א מהל... (כ) מ"י פ"א מהל... (כא) מ"י פ"א מהל... (כב) מ"י פ"א מהל... (כג) מ"י פ"א מהל... (כד) מ"י פ"א מהל... (כה) מ"י פ"א מהל... (כו) מ"י פ"א מהל... (כז) מ"י פ"א מהל... (כח) מ"י פ"א מהל... (כט) מ"י פ"א מהל... (ל) מ"י פ"א מהל...

הנהרות מדר"ב

א] בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (א) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ב) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ג) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ד) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ה) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ו) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ז) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ח) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ט) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (י) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יא) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יב) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יג) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יד) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (טו) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (טז) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יז) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יח) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (יט) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כ) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כא) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כב) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כג) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כד) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כה) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כו) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כז) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כח) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (כט) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק... (ל) בחס"ד ד"ה נזיר נזיק...

הנהרות התוספות

1. ז' ל' און. 2. ז' ל' דהכ"ה. 3. ז' ל' דעין.

פי הרא"ש

אבל כנויי נזירות כנויות... (א) אבל כנויי נזירות כנויות... (ב) אבל כנויי נזירות כנויות... (ג) אבל כנויי נזירות כנויות... (ד) אבל כנויי נזירות כנויות... (ה) אבל כנויי נזירות כנויות... (ו) אבל כנויי נזירות כנויות... (ז) אבל כנויי נזירות כנויות... (ח) אבל כנויי נזירות כנויות... (ט) אבל כנויי נזירות כנויות... (י) אבל כנויי נזירות כנויות... (יא) אבל כנויי נזירות כנויות... (יב) אבל כנויי נזירות כנויות... (יג) אבל כנויי נזירות כנויות... (יד) אבל כנויי נזירות כנויות... (טו) אבל כנויי נזירות כנויות... (טז) אבל כנויי נזירות כנויות... (יז) אבל כנויי נזירות כנויות... (יח) אבל כנויי נזירות כנויות... (יט) אבל כנויי נזירות כנויות... (כ) אבל כנויי נזירות כנויות... (כא) אבל כנויי נזירות כנויות... (כב) אבל כנויי נזירות כנויות... (כג) אבל כנויי נזירות כנויות... (כד) אבל כנויי נזירות כנויות... (כה) אבל כנויי נזירות כנויות... (כו) אבל כנויי נזירות כנויות... (כז) אבל כנויי נזירות כנויות... (כח) אבל כנויי נזירות כנויות... (כט) אבל כנויי נזירות כנויות... (ל) אבל כנויי נזירות כנויות...